

De Jakobcyclus in 7 delen

Dit is een behoorlijk lang verhaal; ga het dus niet voorlezen, maar probeer het in je eigen woorden na te vertellen.

Verhaal bij de eerste sleutel:

Gen. 25,24-34

Toen de dag van de bevalling was gekomen, bracht Rebekka inderdaad een tweeling ter wereld. [25] Het kind dat het eerst te voorschijn kwam was rossig en helemaal behaard, alsof het een haren mantel aanhad; ze noemden het Esau. [26] Toen daarna zijn broer te voorschijn kwam, hield die Esau bij de hiel beet; hij werd Jakob genoemd.* Isaak was zestig jaar toen zij geboren werden.

[27] Toen de jongens opgegroeid waren, werd Esau een uitstekend jager, iemand die altijd buiten was, terwijl Jakob een rustig man was, die het liefst bij de tenten bleef. [28] Isaak was zeer op Esau gesteld want hij at graag wildbraad, maar Rebekka hield meer van Jakob. [29] Eens was Jakob aan het koken toen Esau uitgeput thuiskwam van de jacht. [30] 'Gauw, geef me wat van dat rode dat je daar kookt, ik ben doodmoe,' zei Esau tegen Jakob. (Daarom wordt hij ook wel Edom* genoemd.) [31] 'Pas als jij me je eerstgeboorterecht verkoopt,' antwoordde Jakob. [32] 'Man, ik sterf van de honger,' zei Esau, 'wat moet ik met dat eerstgeboorterecht?' [33] 'Zweer het me nu meteen,' zei Jakob. Dat deed Esau, en zo verkocht hij zijn eerstgeboorterecht aan Jakob. [34] Daarop gaf Jakob hem brood en linzensoep. Esau at, dronk en ging meteen weer weg; hij hechtte geen enkele waarde aan het eerstgeboorterecht.

Verhaal bij de tweede sleutel

Gen. 27

[1] Toen Isaak oud geworden was en zijn ogen zo zwak waren geworden dat hij niet meer kon zien, riep hij Esau bij zich, zijn oudste zoon. 'Mijn zoon,' zei hij. 'Wat wilt u mij zeggen?' vroeg Esau. [2] Toen zei Isaak: 'Luister, ik ben oud, iedere dag kan voor mij de laatste zijn. [3] Neem daarom je jachtgerei, je pijlkoker en je boog, ga het veld in en schiet een stuk wild voor me. [4] Maak dat voor me klaar zoals ik het lekker vind en breng me dat te eten; het zal mij de kracht geven om je te zegenen voordat ik sterf.'

[5] Rebekka had gehoord wat Isaak tegen zijn zoon Esau zei, en nadat Esau erop uit was getrokken om een stuk wild voor zijn vader te schieten, [6] zei ze tegen haar zoon Jakob: 'Luister, ik hoorde je vader tegen je broer zeggen: [7] "Maak een lekker maal van wildbraad voor me klaar en breng me dat te eten, want ik wil je voor mijn dood zegenen met de HEER als getuige." [8] Doe jij nu precies wat ik je zeg, mijn zoon. [9] Ga naar de kudde en zoek twee malse bokjes voor me uit. Die maak ik dan voor je vader klaar zoals hij het lekker vindt. [10] Daarna breng jij ze je vader te eten, en dan zal hij jou voor zijn dood zegenen.' [11] Jakob wierp tegen: 'Maar Esau is toch helemaal behaard, terwijl ik juist een gladde huid heb! [12] Misschien raakt vader me aan, dan zal hij me een bedrieger vinden en breng ik een vloek over me in plaats van zegen.' [13] Maar zijn moeder zei: 'Die vloek moet mij dan maar treffen, mijn zoon. Doe nu wat ik zeg en ga die bokjes voor me halen.' [14] Dus ging hij ze halen en bracht ze naar zijn moeder, en zij maakte ze klaar zoals zijn vader het lekker vond. [15] Toen pakte Rebekka kleren van haar oudste zoon Esau, de kostbaarste die ze kon vinden, en die liet ze haar jongste zoon Jakob aantrekken. [16] En over zijn handen en over zijn gladde hals trok ze het vel van de bokjes. [17] Hierna overhandigde ze Jakob het smakelijke gerecht dat ze had klaargemaakt, met brood erbij.

[18] Zo ging hij naar zijn vader. 'Vader,' zei hij. 'Ja, mijn zoon,' zei Isaak, 'wie ben je?' [19] Jakob antwoordde zijn vader: 'Ik ben Esau, uw eerstgeboren zoon. Ik heb gedaan wat u me hebt gevraagd. Kom, ga overeind zitten en eet van wat ik heb geschoten; dat zal u de kracht geven om mij te zegenen.' [20] 'Hoe heb je zo snel iets kunnen vinden, mijn zoon!' zei Isaak. En hij antwoordde: 'Doordat de HEER, uw God, alles zo gunstig voor me liet verlopen.' [21] Toen zei Isaak tegen Jakob: 'Kom eens wat dichterbij, mijn zoon, zodat ik kan voelen of je inderdaad mijn zoon Esau bent of niet.' [22] Jakob kwam dichterbij zijn vader staan en deze betastte hem. Het is Jakobs stem, dacht hij, maar het zijn Esaus handen. [23] Omdat Jakobs handen even behaard waren als die van zijn broer Esau, herkende Isaak hem niet en dus zegende hij hem. [24] 'Ben je echt mijn zoon Esau?' vroeg hij nog. 'Ja,' antwoordde Jakob. [25] Toen zei hij: 'Zet het wildbraad dan dichterbij me, zodat ik ervan kan eten, mijn zoon, en de kracht vind om je te zegenen.' Jakob zette het dichterbij hem en Isaak at ervan. Ook bracht hij hem wijn, en hij dronk ervan. [26] Toen zei Isaak tegen Jakob: 'Kom eens dichterbij, mijn zoon, en kus me.'

[27]

Hij kwam dicht bij hem staan en kuste hem. Toen Isaak zijn kleren rook, sprak hij deze zegen over hem uit: 'De geur van mijn zoon is de geur van het veld, het veld dat de HEER heeft gezegend.'

[28]

God geve je dauw uit de hemel
en vette, vruchtbare aarde,
een overvloed van koren en wijn.

[29]

Volken zullen je dienen,
naties zich voor je buigen.
Je zult heer zijn over je broers,
macht hebben over je moeders zonen.
Vervloekt wie jou vervloekt,
gezegend wie jou zegent.'

[30] Toen Isaak Jakob gezegend had en Jakob nog maar net bij zijn vader was weggegaan, kwam zijn broer Esau thuis van de jacht. [31] Ook hij maakte een smakelijk gerecht klaar, bracht het zijn vader en zei tegen hem: 'Ga overeind zitten, vader, en eet van wat uw zoon heeft geschoten; dat zal u de kracht geven om mij te zegenen.' [32] 'Wie ben jij?' vroeg zijn vader Isaak hem. 'Ik ben het, Esau, uw zoon, uw eerstgeborene.' [33] Toen schrok Isaak hevig en zei: 'Maar wie was het dan die mij net een stuk wild heeft gebracht dat hij geschoten had? Ik heb ervan gegeten voordat jij kwam en ik heb hem gezegend. En die zegen zal op hem blijven rusten!' [34] Toen Esau dat van zijn vader hoorde, slaakte hij een wilde, wanhopige kreet en hij smeekte zijn vader: 'Zegen mij, zegen ook mij, vader!' [35] Maar Isaak antwoordde: 'Je broer is me komen bedriegen en is er met jouw zegen vandoor gegaan.' [36] Toen zei Esau: 'Niet voor niets heet hij Jakob:* hij heeft me nu al twee keer beetgenomen. Eerst heeft hij me mijn eerstgeboorterecht afgenomen en nu ook nog mijn zegen!' Daarna vroeg hij: 'Hebt u dan geen zegen meer over voor mij?' [37] Isaak antwoordde hem: 'Ik heb hem heer en meester over je gemaakt, hem al zijn broers als dienaar gegeven, en hem voorzien van koren en wijn. Wat zou ik dan nog voor jou kunnen doen, mijn zoon?' [38] 'Hebt u dan maar één zegen, vader?' vroeg Esau hem. 'Zegen mij, zegen ook mij, vader!' En hij barstte in tranen uit.

[39]

Zijn vader Isaak antwoordde hierop: 'Ver van de vette grond zul je wonen, ver van de hemelse dauw.'

[40]

Je zult leven van je zwaard
en dienstbaar zijn aan je broer.
Maar heb je je eenmaal losgerukt,
dan werp je zijn juk van je nek.'

[41] Van toen af haatte Esau zijn broer omdat zijn vader hem had gezegend, en hij zei bij zichzelf: Het duurt niet lang meer of de dagen van rouw om mijn vader breken aan, dan vermoord ik Jakob.

[42] Toen Rebekka vernam wat haar oudste zoon Esau van plan was, liet ze haar jongste zoon Jakob bij zich komen. 'Luister,' zei ze, 'je broer Esau zint op wraak, hij wil je vermoorden. [43] Doe daarom wat ik zeg, mijn zoon: vlucht onmiddellijk naar mijn broer Laban in Charan. [44] Blijf voorlopig bij hem, totdat de woede van je broer bedaard is. [45] Ik zal je laten terughalen als zijn woede bekoeld is en hij vergeten is wat je hem hebt aangedaan. Waarom zou ik me op een en dezelfde dag van jullie beiden laten beroven?'

Verhaal bij de derde sleutel

Gen 29

[1] Jakob vervolgde zijn reis naar het land waar de volken van het oosten wonen. [2] Op een dag zag hij ergens in het open veld een put waar drie kudde schapen omheen lagen; de dieren kregen altijd uit die put te drinken. Over de opening van de put lag een grote steen. [3] Als alle kudde daar bijeen waren gedreven, werd de steen van de opening gerold en kreeg het vee te drinken. Daarna werd de steen op de put teruggelegd. [4] Jakob vroeg de herders: 'Waar komen jullie vandaan, vrienden?' 'Uit Charan,' antwoordden ze. [5] 'Kennen jullie dan misschien Laban, de kleinzoon van Nachor?' 'Jazeker,' zeiden ze. [6] 'Hoe maakt hij het?' vroeg hij. 'Goed,' antwoordden ze. 'Kijk, daar komt zijn dochter Rachel juist aan met de schapen.' [7] 'Maar het is nog volop dag,' zei Jakob, 'het is toch nog geen tijd om het vee bijeen te drijven? Jullie kunnen de dieren toch te drinken geven en ze daarna weer laten grazen?' [8] 'Nee,' zeiden ze, 'dat kan niet. Pas als alle kudde bijeen zijn gedreven, rollen we de steen van de put en geven we het vee te drinken.'

[9] Terwijl hij nog met hen stond te praten, kwam Rachel eraan met de schapen van haar vader; zij was herderin. [10] Zodra Jakob Rachel zag, de dochter van zijn moeders broer Laban, met Labans vee, liep hij naar de put, rolde de steen van de opening en gaf de dieren van zijn oom te drinken. [11] Daarna kustte hij Rachel, terwijl hij zijn tranen de vrije loop liet. [12] Zodra hij Rachel had verteld dat hij familie van haar vader was, een zoon van Rebekka, rende ze naar haar vader en vertelde het hem.

[13] Nauwelijks had Laban het nieuws over Jakob, de zoon van zijn zuster, gehoord of hij snelde hem tegemoet, omhelsde hem, kustte hem hartelijk en nam hem mee naar zijn huis. Daar vertelde Jakob zijn hele geschiedenis aan Laban.

[14] 'Het is duidelijk,' zei Laban, 'dat je familie van me bent!' Jakob was een volle maand bij Laban in huis

[15] toen deze tegen hem zei: 'Het is niet nodig dat je voor niets voor mij werkt, alleen omdat je familie van me bent. Zeg me maar wat je loon moet zijn.' [16] Nu had Laban twee dochters; de oudste heette Lea, de jongste Rachel. [17] Lea's ogen hadden geen glans, maar Rachel was mooi en aantrekkelijk. [18] Jakob was verliefd op Rachel, daarom zei hij tegen Laban: 'Ik zal zeven jaar voor u werken om Rachel, uw jongste dochter.' [19] Laban antwoordde: 'Ik kan haar beter aan jou geven dan aan een ander. Je kunt dus blijven.' [20] Zo werkte Jakob zeven jaar om Rachel, maar voor zijn gevoel waren het maar een paar dagen, zoveel hield hij van haar.

[21] Toen zei Jakob tegen Laban: 'De termijn is om. Geef me nu mijn vrouw, ik wil met haar slapen.' [22] Laban nodigde alle inwoners van de stad uit en gaf een feest. [23] Toen de avond was gevallen bracht hij zijn dochter Lea bij Jakob, en Jakob sliep met haar. [24] Ook gaf Laban haar een van zijn slavinnen mee, Zilpa. [25] 's Morgens ontdekte Jakob dat het Lea was met wie hij had geslapen. 'Hoe hebt u mij dit kunnen aandoen!' wierp hij Laban voor. 'Ik heb toch om Rachel bij u gewerkt? Waarom hebt u me zo bedrogen!' [26] Laban antwoordde: 'Het is hier niet de gewoonte om de jongste voor de oudste uit te huwelijken. [27] Wacht daarom tot de bruiloftsweek met de een

voorbij is, dan krijg je ook de ander, op voorwaarde dat je nog eens zeven jaar voor me werkt.'

Verhaal bij de vierde sleutel

Gen 29,28-30 en 30,25 e.v.

[28] Jakob stemde toe en wachtte tot de week om was; daarna gaf Laban hem zijn dochter Rachel tot vrouw. [29] Ook gaf Laban haar een van zijn slavinnen mee, Bilha. [30] Toen sliep Jakob ook met Rachel, en van Rachel hield hij echt, meer dan van Lea. En hij werkte nog eens zeven jaar bij Laban.

[25] Toen Rachel Jozef ter wereld had gebracht, zei Jakob tegen Laban: 'Ik zou graag vertrekken: laat mij teruggaan naar het land waar ik vandaan kom. [26] Geef me mijn vrouwen mee, voor wie ik bij u heb gewerkt, en mijn kinderen, en dan ga ik. U weet hoe hard ik al die tijd voor u heb gewerkt.' [27] Laban antwoordde: 'Neem me vooral niet kwalijk – ik heb uit verschillende tekenen opgemaakt dat de HEER mij omwille van jou heeft gezegend. [28] Stel het loon maar vast dat je van me wilt, ik geef je wat je vraagt.' [29] Hierop zei Jakob: 'U weet hoe hard ik voor u heb gewerkt en hoe het met uw vee is gegaan sinds ik het verzorg. [30] Uit het weinige vee dat u voor mijn komst had, is een enorme kudde gegroeid; de HEER heeft u sinds mijn komst inderdaad gezegend. Maar nu wordt het hoog tijd dat ik voor mijzelf aan de slag ga.' [31] Laban antwoordde: 'Zeg maar wat ik je moet geven.' 'U hoeft mij niets te geven,' zei Jakob, 'als u tenminste wilt ingaan op het volgende voorstel. Ik zal uw vee blijven weiden en verzorgen. [32] Laat mij vandaag uw hele kudde doorgaan en er alle dieren uit halen die gespikkeld of gevlekt zijn: van de schapen elk zwart dier en van de geiten alles wat gevlekt of gespikkeld is. Dat wil ik als loon. [33] Of ik eerlijk te werk ga zal blijken als u mijn loon komt inspecteren: alle geiten die niet gespikkeld of gevlekt zijn en alle schapen die niet zwart zijn, mag u als gestolen beschouwen.' [34] 'Goed,' zei Laban, 'ik neem je voorstel aan.' [35] Maar nog diezelfde dag zette hij de gestreepte en gevlekte bokken apart en de gespikkelde en gevlekte geiten, alles waaraan maar iets wits te zien was, en alle zwarte schapen, en hij stelde die dieren onder de hoede van zijn zonen. [36] Hij bepaalde dat Jakob drie dagreizen bij hem vandaan moest blijven. Het vee dat overgebleven was, mocht Jakob weiden.

[37] Jakob brak jonge takken van populieren, amandelbomen en platanen en schildte ze zo dat het wit van de takken in strepen bloot kwam. [38] Die afgeschilde takken legde hij in de drinkbakken. Wanneer de geiten kwamen drinken, werden de wijfjes, die tegenover de bokken stonden, namelijk bronstig. [39] Als ze bij de takken besprongen werden, wierpen ze gestreepte, gespikkelde en gevlekte jongen. [40] De schapen zette Jakob apart en hij zorgde ervoor dat hun koppen bij het paren gericht waren naar de dieren van Laban die gestreept of zwart waren. Zo vormde hij zijn eigen kudden, die hij gescheiden hield van Labans vee. [41] Steeds als de sterke geiten bronstig werden, legde Jakob de takken vlak voor hun ogen in de drinkbak, zodat ze bij de takken besprongen zouden worden. [42] Maar was het zwak vee, dan gebruikte hij de takken niet. Zo kreeg Laban de zwakke dieren en Jakob de sterke. [43] Jakobs bezit werd groter en groter: hij kreeg niet alleen veel schapen en geiten, maar ook slaven en slavinnen, kamelen en ezels.

Verhaal bij de vijfde sleutel

Gen 32, 2-22

[2] Jakob trok verder. Plotseling verschenen er engelen van God op zijn weg. [3] 'Een leger van God!' riep Jakob uit toen hij hen zag, en hij noemde die plaats Machanaïm.*

[4] Jakob stuurde boden vooruit naar zijn broer Esau in Seïr, het gebied van Edom, [5] en droeg hun het volgende op: 'Jullie moeten tegen mijn heer, tegen Esau, zeggen:

"Uw dienaar Jakob laat u weten dat hij een tijdlang bij Laban heeft gewoond en pas nu bij hem is weggegaan. [6] Hij heeft daar runderen, ezels en schapen en geiten in bezit gekregen, en ook slaven en slavinnen. Deze boodschap laat hij aan u, zijn heer, overbrengen in de hoop dat u hem goedgezind zult zijn."

[7] Toen de boden bij Jakob terugkwamen, meldden ze hem: 'We zijn bij uw broer Esau geweest, en hij komt u tegemoet, met vierhonderd man.' [8] Jakob schrok hevig, het angstzweet brak hem uit. Daarom verdeelde hij zijn mensen over twee kampen, evenals zijn schapen en geiten en zijn runderen en kamelen. [9] Als Esau op het ene kamp afkomt en daar alles doodt, dacht hij, kan het andere kamp tenminste nog ontkomen. [10] En hij bad: 'God van mijn voorvader Abraham, God van mijn vader Isaak, HEER, die tegen mij gezegd heeft: "Ga terug naar je land, naar je familie, ik zal jou voorspoed geven" – [11] ik ben alle weldaden en al de trouw die u aan mij, uw dienaar, bewezen hebt niet waard. Met alleen mijn stok ben ik indertijd de Jordaan hier overgestoken, en nu kan ik mijn mensen zelfs over twee kampen verdelen. [12] Ik smeed u, red mij uit de handen van Esau, mijn broer, ik vrees dat hij ons zal aanvallen en mij en iedereen zal doden, ook de kinderen en hun moeders. [13] U hebt immers zelf gezegd: "Ik zal jou grote voorspoed geven en veel nakomelingen, ze zullen zo talrijk zijn als zandkorrels aan de zee – niet te tellen zullen ze zijn."

[14] Nadat Jakob de nacht daar had doorgebracht, stelde hij uit het vee dat hij bezat een geschenk voor zijn broer Esau samen: [15] tweehonderd geiten en twintig bokken, tweehonderd oeien en twintig rammen, [16] dertig nog zogende kamelen met hun veulens, veertig koeien, tien stieren, twintig ezelingen en tien ezels. [17] Elk van die kudde stelde hij onder het toezicht van een knecht, en hij gaf de knechten opdracht om voor hem uit te trekken en tussen de verschillende kudde een ruime afstand te laten. [18] Tegen de eerste knecht zei hij: 'Als je mijn broer Esau tegenkomt en hij vraagt je bij wie je hoort en waar je heen gaat, en van wie de dieren zijn die je voor je uit drijft, [19] dan moet je zeggen: "Ik hoor bij uw dienaar Jakob, en dit is een geschenk dat bestemd is voor zijn heer, voor Esau. Jakob zelf komt achter ons aan."' [20] Ook de tweede en de derde knecht en alle verdere knechten die hij met de kudde meestuurt droeg hij dit op. 'Jullie moeten precies hetzelfde tegen Esau zeggen als jullie hem tegenkomen,' zei hij. [21] 'En vergeet vooral niet te zeggen: "Uw dienaar Jakob zelf komt achter ons aan."' Hij dacht namelijk: Ik zal proberen Esau mild te stemmen met het geschenk dat ik vooruitstuur; pas daarna durf ik hem zelf onder ogen te komen, misschien is hij dan bereid mij welwillend te ontvangen. [22] Zo ging het geschenk voor hem uit, maar zelf bleef hij die nacht nog in het tentenkamp.

Verhaal bij de zesde sleutel

Gen 32,23-33

[23] Het was nog nacht toen Jakob opstond en de Jabbok overstak op een doorwaadbare plaats, samen met zijn beide vrouwen, zijn twee bijvrouwen en zijn kinderen. [24] Nadat hij hen over de rivier had geholpen, bracht hij ook al zijn bezittingen naar de overkant. [25] Maar zelf bleef hij achter, helemaal alleen, en er worstelde iemand met hem totdat de dag aanbrak. [26] Toen de ander zag dat hij het niet van hem kon winnen, raakte hij Jakobs heup aan, en daardoor raakte Jakobs heup tijdens die worsteling ontwricht. [27] Toen zei de ander: 'Laat mij gaan, het wordt al dag.' Maar Jakob zei: 'Ik laat u niet gaan tenzij u mij zegent.' [28] De ander vroeg: 'Hoe luidt je naam?' 'Jakob,' antwoordde hij. [29] Daarop zei hij: 'Voortaan zal je naam niet Jakob zijn maar Israël, want je hebt met God en mensen gestreden en je hebt gewonnen.' [30] Jakob vroeg: 'Zeg me toch hoe u heet.' Maar hij kreeg ten antwoord: 'Waarom vraag je naar mijn naam?' Toen zegende die ander hem daar. [31] Jakob noemde die plaats Peniël, 'want,' zei hij, 'ik heb oog in oog gestaan met God en ben toch in leven gebleven.' [32] Zodra hij bij Peniël was overgestoken, zag hij de zon opkomen. Jakob liep mank. [33] Omdat de ander hem had aangeraakt bij de spier die boven het heupgewricht ligt, eten de Israëlieten de heupspier niet, tot op de dag van vandaag.

Verhaal bij de zevende sleutel

Gen 33, 1-16

[1] Plotseling zag Jakob Esau op zich afkomen, met vierhonderd man. Toen verdeelde hij de kinderen over Lea, Rachel en zijn twee bijvrouwen. [2] De bijvrouwen en hun kinderen liet hij voorop gaan, Lea en haar kinderen daarachter, en Rachel en Jozef helemaal achteraan. [3] Zelf liep hij voor iedereen uit, en terwijl hij zijn broer naderde boog hij zevenmaal diep voorover. [4] Esau rende hem tegemoet, sloot hem in zijn armen en kustte hem. Beiden lieten hun tranen de vrije loop. [5] Toen Esau opkeek en de vrouwen en kinderen zag, vroeg hij: 'Wie heb je daar bij je?' Jakob antwoordde: 'Dat zijn de kinderen die God in zijn goedheid aan mij, je dienaar, heeft geschonken.' [6] Toen kwamen de bijvrouwen met hun kinderen dichterbij, en zij bogen diep. [7] Daarna kwam Lea met haar kinderen, en ook zij bogen diep. Ten slotte kwamen Jozef en Rachel, die eveneens diep bogen. [8] 'Wat is de bedoeling van die hele schare die ik ben tegengekomen?' vroeg Esau. Jakob antwoordde: 'Die was bedoeld om mijn heer gunstig te stemmen.' [9] Maar Esau zei: 'Ik bezit genoeg, broer, houd jij maar wat je hebt.' [10] 'Nee,' zei Jakob, 'als je mij goedgezind bent, neem dat geschenk dan alsjeblieft van mij aan, want oog in oog staan met jou is niets anders dan oog in oog staan met God, en toch ontvang je mij welwillend. [11] Neem toch aan wat ik je heb laten brengen en waarmee God mij heeft gezegend, want God is mij goedgezind geweest en ik heb meer dan genoeg.' Omdat hij bleef aandringen nam Esau het aan.

[12] Hierna zei Esau: 'Laten we verdergaan, ik zal je vergezellen.' [13] Maar Jakob antwoordde: 'Mijn heer weet hoe zwak kinderen zijn, en ik heb de zorg voor zogende schapen, geiten en runderen. Als die ook maar één dag worden opgejaagd, gaan ze allemaal dood. [14] Laat mijn heer toch voor zijn dienaar uit trekken, dan zal ik hem op mijn gemak naar Seïr volgen en mij aanpassen aan het tempo van het vee dat ik bij me heb en aan dat van de kinderen.' [15] Esau zei: 'Laat me dan tenminste een paar van mijn mannen bij je achterlaten.' Maar Jakob sloeg dat af: 'Waarom al die moeite? Het is mij voldoende dat mijn heer mij goedgezind is.'

[16] Diezelfde dag nog keerde Esau terug naar Seïr. [17] Jakob echter reisde naar Sukkot en bouwde er een huis. Ook maakte hij hutten voor zijn vee; vandaar dat die plaats Sukkot heet.